

ÉN IS FONTOS VAGYOK? /ZAKARIÁS 10, 10-12/

„Aggódva kelnek át a tengeren, de az Úr megveri a tenger hullámaait, egészen kiszárad a Nílus mély vize.” (Zakariás 10, 11)

**Kettéválik a Vörös-tenger, kiszárad a Nílus vize. Elképesztő bibliai képek.
De mi a helyzet velem? Az én problémáim kisebbek, mégsem bírok velük.
Én is számítok Istennek? Én is fontos vagyok?**

1. **HA A TENGER NEM IS VÁLÍK KETTÉ ELŐTTED, TUDNOD KELL, HOGY ISTEN UGYANAZZAL AZ ERŐVEL ÉS HATALOMMAL VAN JELEN A TE NEHÉZSÉGEIDBEN IS [A dicsőséges szabadulásokat mindig kétségbeejtő helyzetek előzik meg]**

Zakariás 10, 10-11: Hazahozom őket Egyiptomból, az Asszíriában levőket is összegyűjtöm, elviszem őket Gileád és Libanon földjére is, de még az sem lesz nekik elég. Aggódva kelnek át a tengeren, de az Úr megveri a tenger hullámaait, egészen kiszárad a Nílus mély vize.

2Mózes 14, 10-11: A fáraó közeledett. Izráel fiai pedig föltekintettek, és látták, hogy az egyiptomiak utánuk eredtek. **Ekkor nagy félelem fogta el őket**, és segítségért kiáltottak Izráel fiai az Úrhoz. Mózesnek pedig ezt mondták: Nincs talán elég sír Egyiptomban, hogy a pusztába hoztál bennünket meghalni?

2Mózes 14, 19: Ekkor elindult az Isten angyala, aki Izráel tábora előtt járt, és mögéjük ment. Elindult az előttük levő felhőszoport is, és mögéjük állt.

2. **ISTEN SZABADÍTÁSA PONTOSAN A HELYZETEDNEK MEGFELELŐ FORMÁBAN ÉS IDŐZÍTÉSSEL FOG MEGVALÓSULNI [De mindig a Menny erejével, hatalmával és teljes odafigyelésével]**

Ezsdrás 8, 21-23: Ekkor börtöt hirdetem ott az Ahavá-folyó mellett, hogy megalázzuk magunkat Istenünk előtt, és jó utat kérünk tőle magunknak, hozzátartozóinknak és minden jószágunknak. Mert szégyelltem sereget és lovasokat kérni a királytól, hogy oltalmazzanak az ellenséggel szemben az úton, hiszen azt mondtuk a királynak: Istenünk ereje mindazoknak a javára van, akik őt keresik, de hatalma és haragja fordul mindazok ellen, akik őt elhagyják. Börtöltünk tehát, és könyörögtünk ezért Istenünkhöz, ő pedig meghallgatott minket.

Ezsdrás 8, 31: Ezután elindultunk az Ahavá-folyó mellől az első hónap tizenkettedik napján, hogy Jeruzsálemba menjünk. **Istenünk ereje velünk volt**, és megóvott bennünket az ellenségtől és az útonállóktól.

3. **VANNAK GENERÁCIÓK, AKIKNEK VALAMI ÚJ ÉPÍTÉSÉHEZ AD ERŐT ISTEN, MÁSOKNAK AHHOZ, HOGY HŰSÉGESEN MEGŐRIZZÉK AZT, AMI FELÉPÜLT [Isten népe úgy válik hatalmassá, ha elvégzi azt, amit Isten számára elrendelt]**

Zakariás 10, 12: Hatalmassá lesznek az Úr által, és az ő nevében bízva élnek – így szól az Úr.

Zakariás 10, 10: Hazahozom őket Egyiptomból, az Asszíriában levőket is összegyűjtöm, elviszem őket Gileád és Libanon földjére is, de még az sem lesz nekik elég.

Zsoltárok 78, 3-4. 6-7: Amiket hallottunk és tudunk, mert őseink elbeszéli nekünk, nem titkoljuk el fiaink elől, **elbeszéljük a jövő nemzedéknek:** az Úr dicsó tetteit és erejét, csodáit, amelyeket véghezvitt. [...] Tudja meg ezt a jövő nemzedék, a születendő fiak, és ha felnőnek, beszéljék el fiainknak, hogy **Istenbe vessék bizalmukat, ne felejtsek el Isten nagy tetteit**, és tartsák meg parancsolatait.

KÉRDÉSEK A HÉTŐZNAPOKHOZ

1. Számodra könnyű vagy nehéz elhinni, hogy Isten ugyanazzal a szabadítással van jelen a nehézségeidben, mint a tenger kettéválasztásánál? Miért?
2. Tapasztaltad már, hogy Isten a helyzetedhez igazítja a szabadítás formáját? Hogyan?
3. Mit gondolsz, mi építő vagy őrző generáció vagyunk? Miért?

A MI IDŐNK A MI LEHETŐSÉGÜNK, HOGY HATÁSSAL LEGYÜNK A VILÁGRA!